

Тақризи

муқарризи расмӣ, номзади илмҳои филология, дотсент Назарова Муҳаббат Раҳмонқуловна ба диссертатсиюи Маҳмадсолеҳи Маҳмадсадик дар мавзӯи «Таҳлили муқоисавии воситаҳои алоқаи нахвӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ», барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)– доктор аз рӯйи ихтисос, аз рӯйи ихтисоси 6D021300.– Забоншиносӣ (6D0205011.– Забоншиносии қиёсӣ-таъриҳӣ, типологӣ ва муқоисавӣ).

Дастовардҳои давраи истиқолият ба мо имкон медиҳад, ки ба таҳқики илмии масъалаҳои гунони забоншиносӣ аз диди нав назар намоем, зоро забон дар ҳоли ташаккул буда, ба муроқибатҳои илмӣ ниёз дорад. Маҳсусан, баррасии воситаҳои алоқаи нахвӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ аз ҳар ҷиҳат ба таҳқики илмӣ ниёз доранд. Ба масъалаи баррасии воситаҳои алоқа дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ ва маҳсусан, намудҳои воситаҳои алоқа таваҷҷӯҳ шудааст, ки осори олимони нахвшиноси ватаний ва хориҷӣ, аз қабили Ш. Ниёзӣ, Н. Маъсумӣ, Д. Тоҷиев, Б. Ниёзмуҳаммадов, Ф. Зикриёев, М. Н. Қосимова, В. Абдулазизов, Р. Гаффоров, Б. Камолиддинов, С. Абдураҳмонов, А. Мирзоев, М. Акрамов англисшиносони маъруф Ҳ. Суит, Л. Блумфилд, О. Есперсен, А. Крузин, В. Граф, А. Кеннеди, инчунин англисшиносони рус А. И. Смирнитский, М. Блох, О. Ахманова, О. Бархурдаров, А. М. Пешковский А. Шахматов, В. В. Виноградов, В. Яртсева, В. А. Белошапкова, В. П. Белянин Е. Н. Ширяев, Л. Л. Иофик, Г. Г. Почепсов, В. К. Поржезинский, М. Н. Петерсон гувоҳи ҳамин маънӣ аст. Бо вучуди ин, саҳифаҳои номакшуфи илмӣ зиёданд, зоро таҳлили муқоисавии воситаҳои алоқаи нахвӣ дар забонҳои қиёсшаванд дар ҳоли ташаккул ва таҳаввул буда, ба таҳқики нави илмӣ ниёз доранд.

Ҳадафи асосии таҳқиқоти диссертационии Маҳмадсолеҳи Маҳмадсадик пажӯҳишу омӯзиш ва нишон додани вижагиҳои монандӣ ва тафовути воситаҳои алоқаи нахвии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ аз дидгоҳи соҳтору маънӣ ва тобищҳои маъноии онҳо дар асоси маводи асарҳои бадеӣ ба забонҳои тоҷикиву англисӣ муайян карда шудааст, ки басо муҳим ва айнизамонӣ арзёбӣ мегардад. Барои татбиқи ҳадафи

пешгузоштаи худ муҳаққиқ вазифаҳои басо муҳимро ҳаллу фасл намудааст, ки таҳлилу тавсифи афкори олимону забоншиносон роҷеъ ба воситаҳои алоқаи наҳвӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ, муайян ва тасниф намудани воситаҳои алоқаи наҳвӣ дар забонҳои муқоисашаванда, мушаххас намудани умумият, монандӣ ва тафовути воситаҳои алоқаи наҳвӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ аз вазифаҳои аввалиндарача дониста шудаанд.

Навғонии илмии таҳқиқот аз он иборат аст, ки воситаҳои алоқаи наҳвӣ бори нахуст дар забоншиносии муқоисавӣ дар асоси маводи забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ мавриди пажӯҳиш қарор гирифтааст. Дар ин росто воситаҳои алоқаи наҳвӣ дар мисоли забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ бо такя ба семантикаи калимаи асосӣ ё вобаста бо дарназардошти басомади корбурди онҳо тасвир карда шудаанд.

Аҳамияти назарии таҳқиқоти диссертационии докторант дар татбиқи ду вазифаи муҳим чун муайян намудани монандӣ, мувофиқат ва айният дар низоми муқобилгузории забонҳои мазкур ҷиҳати мушаххас намудани умумиятҳои типологии забонӣ ва муайян намудани номувофиқатӣ, гуногунӣ ва мавридҳои фарқунанда дар низоми мураттабгардидаи забонҳои қиёсшаванда дида мешавад, ки басо муҳим ва арзишманд аст.

Аҳамияти амалии таҳқиқот дар он зоҳир меёбад, ки хулоса ва маводи дар диссертасия матраҳгардида метавонад ҳангоми таҳқиқоти муқоисавӣ ва типологии забонҳои дигар, зимни таҳия ва таълифи грамматикии амалии забонҳои муқоисашаванда ва дастурҳои таълимиӣ барои мактабҳои олий ва инчунин ҳангоми ташкили курсҳои амалии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ, таҳияи корҳои гуногуни таҳқиқотӣ истифода шаванд.

Хулоса, саҳми шаҳсии муҳаққиқ дар он зоҳир мешавад, ки мавзӯи мазкур бори нахуст дар забоншиносии муқоисавӣ мавриди таҳқиқу баррасии илмӣ қарор мегирад ва вижагиҳои корбурди воситаҳои алоқаи наҳвӣ дар асоси асарҳои бадеӣ низ муваффакона ошкор шудаанд.

Диссертатсияи Маҳмадсолеҳи Маҳмадсадик дар мавзӯи «Таҳлили муқоисавии воситаҳои алоқаи наҳвӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ» аз муқаддима, се боб, хулоса ва феҳристи адабиёти истифодашуда иборат буда, ба дифоъ пешниҳод гардидааст.

Дар муқаддимаи диссертатсия мубрамият ва зарурати мавзӯи таҳқиқот, дараҷаи омӯзиши мавзӯи таҳқиқот, ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқот, навғониҳои илмии таҳқиқот, аҳамияти назарии таҳқиқот, аҳамияти амалии таҳқиқот, усулҳои таҳқиқот, асосҳои назариявӣ ва методологии таҳқиқ, методология ва методҳои таҳқиқот, нуктаҳои асосие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд, саҳми шахсии муҳаққиқ, тасвиби таҳқиқоти диссертационӣ, ҳаҷм ва соҳтори диссертатсия маълумот дода мешавад, ки ба талаботи ҳамин гуна корҳо пурра ҷавобгӯ аст.

Боби аввали диссертатсия «Асосҳои назариявии таҳқиқи муқоисавии воситаҳои алоқаи наҳвии забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ» номгузорӣ шуда, аз се фасл: «Мафҳумҳои ибора ва ҷумла дар забоншиносӣ», «Мафҳуми «воситаи алоқа» дар забоншиносӣ» ва «Намудҳои асосии воситаҳои алоқаи наҳвӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ» иборат буда, мавриди амиқи илмӣ қарор гирифтааст.

Фасли аввали боби якум оид ба мафҳумҳои ибора ва ҷумла дар забоншиносӣ буда, муаллиф таъкид менамояд, ки ибора воҳиди номинативии забон буда, аз калимаю таркибҳои маънодор бо алоқаҳои тобеии изофӣ, вобастагӣ ва ҳамроҳӣ сохта мешавад ва нисбат ба калима маънои мукаммалтарро ифода мекунад. Ибора аз калимаю таркиб ба тарзи мустақил ё озодона сохта мешавад.

Ба андешаи диссертант ҷумла аз калимаҳо ва ибораҳо ташкил меёбад. Калимаҳои мустақилмаъно дар соҳтори ҷумла ва ифодаи фикр нақши бузург доранд, зоро онҳо ба вазифаи аъзоҳои ҷумла меоянд. Калимаҳо бо ҳамдигар алоқаманд шуда, ибора месозанд, дар айни ҳол калимаю ибораҳо дар алоқамандӣ ҷумларо ташкил медиҳанд.

Дар фасли дуюми боби аввал доир ба мағұуми «воситай алоқа» дар забоншиносій таҳқиқ гардида, дар он воситай алоқаи нахвій яке аз воситаҳои асосій дар забонҳои точикій ва англісій маҳсуб меёбад, зеро вижагиҳои миллии ҳар як забон маҳз дар қоидаву қонунҳои алоқаи калимаҳо барчаста ҳувайдо мегардад. Мұхаққиқ бар он назар аст, ки муносибати нахвій ва алоқаи калимаҳо дар забонҳои мавриди қиёс ба воситай унсурҳои шаклии калимаҳо, ба монанди бандаки изофій, бандакҳои феълию хабарій ва бандакчонишинҳо, инчунин бо ёрии пешояндуда пасояндҳо ифода меёбад.

Дар фасли сеюми боби якуми диссертатсия рочеъ ба намудҳои асосии воситаҳои алоқаи нахвій дар забонҳои точикій ва англісій маълумот дарч гардида, мұхаққиқ ба хулосае омадааст, ки дар ҳар ду забон ҳам, асосан, воситаҳои алоқаи нахвии зерин мавҷуданд: пайвасти пайиҳам, пайвасти хилофій, алоқаи пайвасти ҷудой, алоқаи пайвасти бепайвандак, алоқаи вобастагій, алоқаи мувофиқат, алоқаи изофій, алоқаи пешояндій, алоқаи пасояндій, алоқаи ҳамрохій, алоқаи изофію пешояндій, алоқаи изофію пасояндій, алоқаи пешояндии ҷуфт, алоқаи пешояндиву пасояндій, алоқаи артиклий, алоқаи атрибутивій.

Инчунин докторант бамаврид қайд намудааст, ки воситаҳои алоқаи нахвій дар созмонёбии ибора ва чумла нақши ниҳоят мұхимро мебозанд.

Ҳамчуниң, дар ин боб мұхаққиқ намудҳои асосии воситаҳои алоқаи нахвій дар забонҳои точикій ва англісиро баррасій карда, дар хусуси муқоиса намудани намудҳои воситаҳои алоқаи нахвій дар забонҳои точикій ва англісій хулосаи мұттамад баровардааст. Яке аз бахшҳои асосій баррасии диссертатсия намудҳои асосии воситаҳои алоқаи нахвій дар забонҳои точикій ва англісій мебошад, ки дар диссертатсия ба таври қаноатбахш мавриди баррасій қарор гирифтааст.

Боби дуюми диссертатсия «Алоқаҳои пайваст дар чумлаҳои забонҳои точикій ва англісій» номгузорй шуда, чунин масъалахоро фаро мегирад: 1)

Алоқаи пайвасти пайиҳам; 2) Пайвасти хилофӣ; 3) Пайвасти чудоӣ; 4) Алоқаи бепайвандак дар забонҳои муқоисашаванда;

Фасли аввали боби дуюми диссертатсия ба омӯзиш ва таҳқиқи алоқаи пайвасти пайиҳам бахшида шудааст. Докторант қайд намудааст, дар забони тоҷикӣ воситай алоқаи пайваст пайвандакҳои *va*, *у*, *ҳам*, *ниز*, *инчунин* ва муодили онҳо дар забони англисӣ *and, also* ба ҳисоб мераванд. Яке аз вижагиҳои корбурди пайвандакҳои пайиҳам, алалхусус *va*, *у* пайваст намудани ҷумлаҳои содаи таркибӣ бо ҷумлаи мураккаб ва нишон додани алоқаи байни онҳо ба шумор меравад. Муҳаққиқ тавонистааст, ки пайвандакҳоро бо мисолҳо дар ҳарду забон ба таври муқоиса таҳқиқ намояд.

Дар фасли сеюми боби дуюм дар бораи алоқаи пайвасти чудоӣ маълумот дода шуда, ҷунин қайд карда мешавад, ки дар алоқаи калима, ибора ва ҷумлаҳои забонҳои таҳқиқшаванда бештар пайвандакҳо нақши асосиро мебозанд. Дар ҳар ду забон ҳам ин тарзи алоқа ба воситай пайвандакҳои ҷудоии *ё ... ё*, *ё ки*, *ё ин ки* ва *на ... на* муодили онҳо дар забони англисӣ *either... or, neither ... nor* ба кор мераванд.

Фасли ҷоруми боби дуюм ба масъалаи мубрами грамматикаи забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ ҷун алоқаи пайвасти бепайвандак бахшида шудааст. Докторант дар асоси мисолҳои мушаҳҳас ва далелҳои ҷолиб ба ҷунин ҳулоса меояд, ки дар алоқаи калима, таркиб, ибора ва ҷумлаҳои бепайвандак муносибати маънӣ, тартиби калима, такрор, оҳанг мавқеи назаррас доранд ва дар ин росто оҳанг воситай муҳимтарини алоқаи тобеъ дар соҳтусози ҷумлаҳои мураккаби тобеи бепайвандак ба ҳисоб меравад.

Боби сеюми диссертатсия – «Алоқаи тобеъ дар забонҳои муқоисашаванда» унвон дошта, аз дувоздаҳ фасл иборат аст. Дар боби мазкур роҳҳои ифодаи алоқаи вобастагӣ, мувофиқат, изофиӣ, пешояндӣ, пасояндӣ, ҳамроҳӣ, изофию пешояндӣ, изофию пасояндӣ, пешояндии

чуфт, пешояндию пасояндӣ, артиклий, интонатсия дар забонҳои муқоисашаванда мавриди таҳқиқ қарор мегиранд.

Ин навъи алоқа дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ дорои воситаҳои наҳвии ба худ хос мебошад. Алоқаи тобеъ ҳам ба ибора ва ҳам ба ҷумла мансуб аст. Дар алоқаи тобеъ ибора ва ҷумлаҳо байни якдигар дар муносибати вобастагӣ мебошанд. Мувофиқи алоқаи тобеъ як ҷузъи воҳиди нахвӣ изофӣ буда, ҷузъи дигар ба он аз ҷиҳати грамматикий тобеъ мебошад ва онро аз ягон ҷиҳат шарҳу эзоҳ медиҳад. Доираи ифода ва истифодаи воситаҳои нахвӣ дар алоқаи тобеъ нисбат ба алоқаи пайваст хеле васеъ мебошад.

Воситаҳои грамматикии ифодаи он хеле гуногун аст. Дар алоқаи онҳо калимаҳои ёридиҳанда, пешоянд, пасоянд, бандаки изофӣ, бандакҳои феълий ва хабарӣ, тартиби калима ҳамчун воситаи грамматикий хизмат мекунанд.

Докторант басо бамаврид таъкид менамояд, ки мувофиқи алоқаи тобеъ як ҷузъи воҳиди нахвӣ изофӣ буда, ҷузъи дигар ба он аз ҷиҳати грамматикий тобеъ мебошад ва онро аз ягон ҷиҳат шарҳу эзоҳ медиҳад. Доираи ифода ва истифодаи воситаҳои нахвӣ дар алоқаи тобеъ нисбат ба алоқаи пайваст хеле васеъ мебошад.

Дар хулоса натиҷаҳои таҳқиқот ҷамъбаст гардида, муҳаққиқ бар он назар аст, ки низоми наҳви забон ҳамеша дар рушду такомул буда, воҳидҳои калидии он дар иртибот бо ҳамдигар онро пурра мекунанд. Агар ба воҳидҳои наҳвии забон амиқ назар афканем, зуд пай мебарем, ки мавқеи ибора ва ҷумла нисбат ба калимаву вожа камтар нест.

Ҳаминро бояд қайд намуд, ки мавзӯи мавриди таҳқиқ ва дастовардҳои илмии он дар конференсияҳои илмиву амалии сатҳи ҷумҳурияйӣ дар шакли баромад ва суханрониҳо дида мешавад, ки натиҷаҳои таҳқиқ ба таври бояд шояд муаррифӣ шудаанд ва вобаста ба мавзӯи мавриди тадқиқ докторант 16 мақолаи илмӣ нашр кардааст, ки аз ин төъдод 5 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай

Муассисай давлатии Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Комиссияи олии аттестатсионии Вазорати маориф ва илми Федератсияи Россия нашр шудаанд.

Дар маҷмӯъ, метавон гуфт, ки муаллифи диссертасия мақсаду вазифаҳои дар пеш гузаштаашро пурра иҷро карда, як кори пурра ва пухтаи илмиро пешниҳод намудааст, ки ба талаботи корҳои диссертационӣ воқеан мувоғиқат мекунад.

Дар баробари дастовардҳои муҳимми зикршуда диссертасия аз камбуҷиву норасоиҳо низ холӣ нест, ки зикри онҳо барои такмили минбаъдаи диссертасия хеле муфиданд, аз ҷумла:

1. Дар баязе мисолҳо ибораву ҷумлаҳо ба забони англисӣ тарҷума нашудаанд (44, 45, 89, 95, 97).
2. Мавриҷое ба назар мерасанд, ки дар таҳлилу муқоисаи мисолҳо тарҷумаи ҷумлаҳо ба забони англисӣ ва сарчашмаи онҳо ишора нашудааст (16, 33, 34, 35, 42).
3. Дар баязе саҳифаҳои диссертасия галатҳои услубӣ, имлой ва китобатӣ ба ҷашм мерасанд (саҳ. 10, 18, 27, 41, 45 ва г.).
4. Гарчанде, ки дар хулосаи кори муаллиф натоиҷи бадастовардаи таҳқиқро аз рӯи қоида ба пунктҳо чудо кардаанд, лекин гумон мекунем агар дар охири он фикрашонро оид ба фарқияту умумияти воситаҳои алоҳаи наҳвӣ дар забонҳои муқоисашаванда бо иловай се ҷумлаи дигар мушаххастар ҷамъбаст мекарданд, беҳтар мешуд.

Фишурдаи диссертасия (ба забонҳои тоҷикӣ ва русӣ), осори илмиву мақолаҳои дар ин замина нашркардаи диссертант мазмуну муҳтавои диссертасияро ба пуррагӣ инъикос ва ифода карда, далели таҳқиқотии ин кори баанҷомрасида мебошанд.

Хулосаҳои муҳтасари кори диссертационӣ, ки бо забонҳои тоҷикӣ, русӣ ва англисӣ дар охири автореферати диссертасия оварда шудаанд, тибқи талаботи ҷории Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти

Чумхурии Тоҷикистон таҳия гардида, моҳияти илмии диссертатсияи мазкурро ба таври фишурда инъикос менамоянд.

Диссертатсияи Маҳмадсолеҳи Маҳмадсадик дар мавзӯи «Таҳлили муқоисавии воситаҳои алоқаи наҳвӣ дар забонҳои тоҷикӣ ва англисӣ», барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи иҳтинос, аз рӯи иҳтиносӣ 6D 021300.– Забоншиносӣ (6D 0205011.– Забоншиносии қиёсӣ-таъриҳӣ, типологӣ ва муқоисавӣ) пешниҳод гардида, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Чумхурии Тоҷикистон ҷавобгӯй аст ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) мебошад.

Номзади илмҳои филология, дотсент, Назарова Муҳаббат
мудири кафедраи забонҳои хориҷии
Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати
Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода

Сана: 15.01.2020
734025, ш. Душанбе, хиёбони Борбад 73а.
Тел./факс 231-22-63, 231-45-45
www.ddst.tj. E-mail: tajartins@yandex.com
mukhabbat.nazarova@bk.ru
(992) 985544397
(992) 904400479

Имзои мудири кафедраи забонҳои хориҷии
Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати
Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода
Назарова Муҳаббат Раҳмонкуловнаро тасдик мекунам:

Сардори Раёсати кадрҳо, коргузорӣ ва корҳои
маҳсуси Донишкадаи давлатии
фарҳанг ва санъати Тоҷикистон
ба номи Мирзо Турсунзода

 Ҳамидова Зарина